

Na Daljnem vzhodu grozi vojna - Posredovanje v Španiji

Pred izbruhom revolucije na Kitajskem. — Diktator Čiang Kai-šek padel v roke svojega nasprotnika, ki drži s komunisti. — Zahteva, da Kitajska napove vojno Japonski in da se istočasno sklene sporazum s komunisti.

Tokio, Japonska. — Do podobne afere, kakor jo ima Evropa s Španijo, grozi priti v Aziji na Kitajskem in situacija je tako napeta, da je civilna vojna tamkaj nekaj takega, s čimer se splošno računa. Dogodki zadnjih dni pa so istočasno poostri odnose z Japonsko, da bo bržkone še ta država potegnjena v konflikt.

To napeto stanje je bilo povzročeno vsled senzacionalne ugrabitve, ki se je izvršila nad kitajskim vojaškim diktatorjem, Čiang Kai-šekom, kateri je padel v oblast maršala Čang Hsueh-lianga. Med tema dvema generaloma je obstajalo nasprotje že dalje časa. Kai-šek se je namreč trudil, da bi preprečil spopad Kitajske z Japonsko in je napram zadnji do skrajnosti popuščal. S to njegovo politiko pa se je kaj malo strinjal Hsueh-liang; ta je bil namreč svoječasno gospodar nad Mandžurijo in, ko so Japonci ugrabili njegovo ozemlje ter napravili iz njega od Japonske odvisno državo Mandžukuo, je postal njih neizprosni sovražnik. Ob vsaki priliki je nagovarjal kitajsko vladno v Nankingu, naj podvzame odločne korake proti Japonski, do česar pa Kai-šek, načelnika omenjene vlade, ni mogel pregovoriti. Tako se je zdaj poslužil nasilnega čina, da onemogoči nadaljnji njegov vpliv na Kitajskem.

Ugrabitev Čiang-Kaišeka je sledila vojaškemu uporu v mestu Sianfu, prestolici Senci province. Čiang je bil ob tistem času v nekem kopalšču, 20 milj od mesta, in ko je slišal o uporu, se je takoj odpravil tja. Komaj pa je prispel v mesto, je bil aretiran od vojaštva maršala Hsueh-lianga in z njim tudi več njegovih višjih uradnikov in častnikov.

Kakor hitro so imeli uporniki v svoji oblasti vrhovnega poveljnika kitajske vlade, so poslali na vladno v Nankingu in na vse vodilne vojaške poveljnike širom Kitajske brzojavko, v kateri so izrazili tri zahteve, namreč: Takojšnje vojno napoved Japonski; obvezo od strani nankingske vlade, da bo podvzela korake za pridobitev nazaj ozemlja, ki so ga ugrabili Japonci, vključno Mandžurijo, in končno da se mora kitajska nacionalistična stranka, ki je na vladni v Nankingu, tako reorganizirati, da bodo v njo kot člani pripuščeni tudi komunisti, in da se na ta način tudi preneha boj, ki ga vodi nankingska vlada proti komunistom že od leta 1927 naprej.

Značilna je zlasti tretja zahteva, namreč, da se sklene sporazum med kitajskimi komunisti in vlado. Kakor japonski krogi povdarjajo, je to znamenje, da so ruski sovjeti pridobili maršala Hsueh-lianga na svojo stran, da bo podvzel nalogo, napraviti iz Kitajske komunistično republiko.

Nevarnost, ki zdaj neposredno

EDVARD V AVSTRIJI

Bivši kralj se nastanil v nekem gradu v Avstriji.

Dunaj, Avstrija. — Bivši angleški kralj Edvard, ki je zadnji teden prostovoljno zapustil kraljevski prestol, je prispel preteko nedeljo zvečer semkaj in, kakor kaže, namerava vsaj začasno preživeti svoje življenje v tej državi. Takoj po prihodu vlaka, ki ga je pripeljal semkaj iz Francije preko Švice, se je bivši kralj, ki je zdaj znan kot windsorski vojvoda, odpeljal v pripravljem avtomobilu v grad barona Rothschilda, 27 milj južno od tukaj.

SMRTNA KOSA

Pullman, Ill. — Tukaj je preminul g. John Bokal, star 28 let, sin znane Mr. in Mrs. Bokalove družine na 422 W. 116th street; Mrs. Rose Bokal, njegova mati, je zastopnica lista "Am. Slovenca". Pokojnik je bil rojen v Pennsylvaniji in je pozneje, ko se je družina preselila iz Penna, prišel v Chicago. Bolehal je več let in je neozdravljivi boleznii podlegel v okrajni bolnišnici v Chicagu. Za seboj zapuščal žalujče starše, dva brata Joe in Louisa. Ležal bo na domu 422 W. 116th st., v torek in sredo. Pogreb bo v četrtek s sv. mašo iz St. Catherine Church, odkjer bo na to pokopani na pokopališču Božjega groba (Holy Sepulchre). Pokojniku naj svesti večna luč in naj se spočije v Gospodu. Žalujčim staršem in sorodnikom pa naše globoko sožalje!

NOV NAČIN OHRANITVE MRLIČEV

Chicago, Ill. — Neki mlad znanstvenik, namreč 25 letni J. A. Weidemann, zaposlen v bolnici chicaške univerze, je pretekli teden objavil, da se mu je po dveh letih raziskovalnega dela posrečilo iznajti snov, s pomočjo katere se bodo mogla mrtva trupla ohraniti v neizpremenjenem stanju dolga leta. Ta način je iznašel že neki ruski znanstvenik in ga je uporabil na truplu Lenina, toda znanstvenik je umrl, ne da bi bil prej izdal svojo skrivnost.

DOSTI DOŽIVELA

Chicago, Ill. — Tukaj je umrla pretekli petek zamorka Molly Harris, ki je dosegla starost 119 let. Rojena je bila ob času sužnjosti in bila tudi prodana kot sužnja za \$500.

grozi, je ta, da izbruhne v Kitajski sami civilna vojna med četami kitajske vlade in armado Kai-šekovega ugrabitelja. Ni namreč posebno verjetno, da bi vlada pristala na gori omenjene zahteve. Kot nadaljnja posledica pa se zna izcimiti spopad z Japonsko, kateri bi utegnil voditi tudi do spopada med Japonsko in Rusijo.

PAPEŽ ŠE V POSTELJI

Zdravniki mu odsvetujejo vsak napor.

Vatikan. — Stanje papeža Pija, kakor že poročano, se ugodno izboljšuje, vendar pa zdravniki odsvetujejo vsak najmanjši napor od strani pacienta in tako bo moral ostati v postelji še najmanj deset dni. V nedeljo zjutraj so ga v naslonjaču prinesli v privatno kapelo, kjer je prisostvoval sv. maši, na kar je imel več ur dolgo konferenco s svojim tajnikom, kardinalom Paccellijem. Po mnenju zdravnikov bo poteklo več tednov, predno bo mogel sv. Oče sam brati sv. mašo.

KRALJEVO SLOVO OD PODANIKOV

London, Anglija. — Na dramatičen način se je bivši kralj Edvard par ur potem, ko je bil končno razrešen svojih vladarskih dolžnosti, poslovil od 500 milijonov svojih podanikov v Angliji in drugih britanskih posestih, raztresenih po vseh kontinentih. Potom radio, ki je nesel njegov glas širom celega sveta, je povdarjal, da je do svojega sklepa, namreč, da se je odpovedal prestolu, prišel iz popolnoma lastne volje, brez pritiska, in si let in je neozdravljivi boleznii podlegel v okrajni bolnišnici v Chicagu. Za seboj zapuščal žalujče starše, dva brata Joe in Louisa. Ležal bo na domu 422 W. 116th st., v torek in sredo. Pogreb bo v četrtek s sv. mašo iz St. Catherine Church, odkjer bo na to pokopani na pokopališču Božjega groba (Holy Sepulchre). Pokojniku naj svesti večna luč in naj se spočije v Gospodu. Žalujčim staršem in sorodnikom pa naše globoko sožalje!

NESTROKOVNO DELAVSTVO ŽRTEV JETIKE

Chicago, Ill. — Tukajšnji urad za pobijanje jetike je pretekli teden izdal svoje poročilo, v katerem izkazuje, da največje število žrtev jetike prihaja iz vrst nestrokovnih delavcev. Dočim pride med profesionalci na vsakih 100,000 le po 28 takih, ki si

ZNIZANJE BREZPOSLENOSTI V AMERIKI

New York, N. Y. — Kakor ugotavlja neka industrijska raziskovalna organizacija, ki jo vzdržujejo velika industrijska podjetja, se je brezposelnost v Ameriki tekom meseca oktobra znižala za okrog 3.4 odstotke, da je na ta način znašalo število brezposelnih koncem oktobra okrog osem in pol milijonov.

KRIŽEM SVETA

Port of Spain, Trinidad. — Predsednik Roosevelt se je na ladji Indianapolis pripeljal pretekli petek semkaj na svoji povratni vožnji v Zed. države. Na ladjo je prišel guvernener, da je izročil predsedniku uradne pozdrave.

Tokio, Japonska. — Kakor poroča japonski časopisni urad, se je Kitajska podala v toliko japonskim zahtevam, da se je preprečil obožosten spopad v mestu Tsingtao, kamor so že bile pripeljane japonske bojne ladje zaradi sovražnega razpoloženja napram Japonci.

Buenos Aires, Argentina. — Zastopnice žensk po vseh državah Amerike so zbrale okrog dva milijona podpisov proti vojni, kar nameravajo predložiti tukajšnji mirovni konferenci. Imele pa so nekoliko sitnosti, ker nekateri državne zahtevajo carino za izvoz teh listin.

ZOPET OBRAVNAVA PROTI ČRNI LEGIJI

Detroit, Mich. — Zadeva teroristične Črne legije pride ponovno pred obravnavo v enem tukajšnjih sodišč. Na zasliševanje je postavljenih 19 njenih članov, toda točasno ne zaradi umorov, marveč obtoženi so zarote, da so nameravali prevreči vlado in postaviti svojo diktaturo. V obtožnici se povdarja, da je vrhovni načelnik Legije, V. F. Effinger, objavil na sejah, da se bodo za 16. septembra sklicali oboženi člani organizacije, da zasedejo vladna poslopja in orožarne in da se bodo odpravili politiki in vladni uradniki.

nalezajo to bolezen, jih je v istem številu navadnih delavcev po 183.

UPORNIKI VEŽBAJO OTROKE

Uporniki v Španiji ustanovljajo po Mussolinijevem vzgledu po me stih, ki jih imajo zasedena, mladinske fašistične organizacije, v katerih vežbajo otroke v orožju. Gornja slika kaže skupino takih otrok v mestu Irun v črnih sracijah in z lesnimi puškami.

KLANJE SKUŠAJO KONČATI

Anglija in Francija napravile nov poizkus, da se napravi konec vojni v Španiji.

Zeneva, Švica. — Energičen nov poizkus ste podvzeli Anglija in Francija, da napravite konec divjemu in obupnemu mesarjenju v Španiji. Pridobiti skušate ostale evropske države, naj bi se poostri la veljavnost nevtralnosti napram španski civilni vojni, da bi se namreč niti eni, niti drugi stranki ne pošiljala nikakva pomoč. Istočasno je v njunem načrtu tudi to, da se v Španiji napravi plebiscit, v katerem se naj prebivalstvo z glasovanjem odloči ali za madridsko vlado ali za upornike.

Javna tajnost je, da bi vojne v Španiji bilo bržkone že konec, ako bi bojujoči se stranki ne dobivali podpore od tuzemstva. Uradno sicer ne pošilja te podpore nobena država kot taka, marveč samo pod masko "prostovoljcev", bodisi, da se ti v resnici prostovoljno priglasijo, ali da gredo v vojno pod pritiskom višjih. Sedanje posredovanje ima namen, da se ukine pošiljanje tudi teh prostovoljnih čet.

Z drugim predlogom, namreč glede plebiscita, pa se španska vlada ne strinja, češ, da bi s tem vlado postavili na isto stopnjo z uporniki, povdarjajoč, da je vladna stranka itak že potom splošnih volitev dobila večino glasov.

ZGODOVINA SE PONAVLJA

London, Anglija. — Letošnje leto bo ostalo za Anglijo zgodovinsko pomembno, kajti imeti v enem in istem letu tri kralje, kakor se je letos pripetilo, je pač nekaj nenavadnega. V januarju je umrl kralj Jurij V.; nasledil mu je Edvard VIII. in temu je sledil pretekli petek sedanji kralj Jurij VI. Podoben slučaj, dasi na bolj tragičen način, se je pripetil v letu 1483. Tedaj je po smrti Edvarda IV. sledil Edvard V., ki je bil star 12 let in je vladal le dva meseca, ko je bil umorjen, na kar je postal kralj njegov stric, gloucesterski vojvoda.

Iz Jugoslavije.

Roparski napad v Št. Iliju v Slovenskih goricah, katerega žrtev je postal že okolu 60 letni, dobro poznani pismoša, ki je pozneje podlegel hudim poškodbam. — Razne nezgode, nesreče in drugo.

Bogat plen roparskih napadalcev
Št. Ilija, 19. nov. — Vsa tukajšnja okolica je pretresena vsled novega roparskega napada, ki je že peti v teku petih mesecev v mariborski okolici. Žrtev tega, do sedaj še ne pojasnjene roparskega napada, je postal 62 letni poštni uslužbenec Ludvik Žunko, uslužbenec na pošti v Št. Iliju v Slovenskih goricah. — Kakor vedo povedati njegovi predpostavljeni, je bil Žunko zelo vreden in zanesljiv v službi. Običajno je nesel vsaki dan ob določeni uri pošto z denarjem na kolodvor. Tako je tudi večeraj odšel iz šentiljske pošte proti kolodvoru. S seboj je imel običajno pošno vrečo, na katero sta bila privezana dva zabojevka. Toda Žunko ni prispel do kolodvora. Na cesti od Št. Ilija do šentiljskega kolodvora ga je 250 m pred kolodvorom in 20 m od hiše krojača Rozmana, pri mostu, ki vodi čez železnico, dohitela tragična usoda.

Ko sta okoli pol 19. ure šla po cesti viničar Stefan Rusin in delavec Rudolf Šunko, sta našla Žunka nezavestnega in vsega krvavega sredi ceste. Takoj sta obvestila o tem šentiljske orožnike in upravitelja g. Štiligoja, nakar sta ga Žunkov svak Albin Strnad in Viktor Vračko spravila na njegov dom. Orožniški komandir in g. Štiligoj sta skušala izvedeti iz njegovih ust, kaj se je bilo zgodilo. Toda vsa prizadevanja zdravnika so bila zaman. Žunko je venomer vzdihoval in na vsa vprašanja odgovarjal samo: "Jezus Marija, pomagajta mi!" Ob pol 24. uri je podlegel poškodbam, ki mu jih je bil prizadajal neznan roparski morilec.

Oblastva so dognala, da se je moral zločin izvršiti izredno naglo in preračunano, ker je promet na tej cesti vendar precej živahen. Napad se je pripetil okoli pol 19. ure, in sicer na ta način, da je neznanec iz zasede napadel Žunka in navalil nanj s trdim, topim predmetom. Z udarci po glavi je Žunka najprej omamila, da se je zrušil krvav in nezavesten na tla, ne da bi mogel klicati na pomoč. Nato je ropar odvezel Žunko ves denar, ki ga je imel v poštni vreči. — Kdo je izvršil zločin, je največja uganka. Vsa policija je skrbno na delu, da izslediti zločinca.

Prisrčno slovo
Trbovlje, 19. nov. — Zelo prisrčno je bilo slovo g. Vitale Vodušeka, kaplana v Zagorju, ki je opravljal tudi ekspozituro na Lokah pri Zagorju. G. V. Vodušek, odhaja namreč v Ameriko. Njegovo slovo je najlepše pokazalo, kako ga je ogromna večina ljudi ljubila. Velika dvorana v Kisovcu je bila trikrat premajhna, da bi sprejela te, ki so se hoteli udeležiti poslovnega večera. Drugo jutro so ljudje do zadnjega kotička napolnili loško cerkev. Kljub dežju se je tudi na postaji zbrala velika množica ljudstva, ki mu je želela srečno pot v daljno Ameriko.

Po 22 letih...
Te dni je prispel v Maribor 49 letni Ivan Strugarski iz Čibe pri Bački Palanki, ki je bil leta 1914 z mnogimi drugimi avstrijskimi vojniki vjet od Rusov. Živel je po aznih taboriščih v Rusiji, dokler se mu ni posrečilo da je zbežal preko meje na Poljsko, kjer se je javil jugoslovanskemu konzulatu, kateri mu je omogočil povratek v domovino.

Žrtev prepira
Pred neko gostilno v Celju je hlapec Jurij K. v prepiru zabodel 30 letnega (posestnikovega sina Pavla Zoreta iz Stopnika pri Št. Juriju ob Taboru trikot z nožem v glavo in ga nevarno poškodoval. — Istega večera je posestnik Stefan Borko iz Landeka pri Vojniku v prepiru zabodel 26 letnega posestnikovega sina Leopolda Klinca iz Landeka v levo stran prsi in v levo roko. — Oba poškodovanca so pripeljali v celjsko bolnico, napadaleca se bosta pa zagovarjala pred sodiščem.

Spomenik nadškofu dr. Sedeju
Ljubljana, 29. nov. — Danes bo v Stični na Dolenjskem slovesno odkrit spomenik zadnjemu gorškemu nadškofu-Slovincu dr. Fr. B. Sedeju. Društvo "Sedejeva družina" si je izbralo Stično kot najbolj primeren kraj za postavitev

SIRITE AMER. SLOVENCA

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

The first and the oldest Slovene newspaper in America.
Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljnikov in dnevo po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849. W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list — Za zadnje številke v tednu je čas do četrtka dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

J. M. Trunk:

Slovinci izginili

Precej čudni smo le mi Slovenci. Pri mirovni konferenci je bilo par Slovencev le kot nekaj potreben privešek, pa so ti Slovenci hoteli rešiti prav svetovna vprašanja, da so se drugi muzali, in res so bila domača slovenska vprašanja več ko klaverno rešena, dasi rešitev ni bila odvisna od Slovencev.

Nekoč so nemški socialisti vpregali prav Slovence za jurisarje zoper svoje nemške politične nasprotnike, in slovenski socialisti so delali to s prav suženjsko pokorščino, kakor bi bilo edinole od Slovencev odvisno, da se vsi Nemci pordečijo. Z lastnimi očmi sem moral to gledati.

Čudni smo Slovenci. Peščica nas je, pa se prerekamo, kakor bi bilo nas kitajskih milijonov, in bi imeli moči v izobilju za vse mogoče zadeve, in bi ne imeli prav nobenih lastnih zadev. Ako nastane med nami kako prerekanje, mora biti eden na tleh, prej ne odnehamo. Ali — ali.

Vrt v Clevelandu mora biti rdeč, ali pa naj ga ne bo. Da bi bil slovenski, tega pa že ne, ali nekako jugoslovanski — tega pa že čisto ne, saj jugoslovanski diši po diktaturi, in demokracije tam ni in nobene politične svobode.

Čudni smo Slovenci. Tudi v starem kraju je tako čudno med Slovenci. Kadar je ta in ta na vrsti, pri moči in vladi, mora oni in oni v krtovo deželo, dva Slovenca z malo različnim naziranjem, to je naravnost nemogoče.

Ako smo mi tu v Ameriki pogostoma ko pes in mačka, no, končno ne bo niti pesa niti mačke, saj smo zapisani narodni smrti. Drugo je tam v starem kraju, kjer so bili Slovenci za tisočletje na svoji zemlji, dasi ne svoji gospodarji. Ali bodo vsaj na svoji zemlji? Precej te slovenske zemlje je izginilo. Goriško je požrl sosed, Koroška je ostala v nemškem žrelu. Zdi se, kakor bi to ne pomenilo dosti, vsaj časa ni, da bi se za to zmenili, v najboljšem slučaju, ako se spomnimo izgube, je zopet tako, da ali upamo na povrnitev, ali pa, da se prepiramo, ali je tudi Vatikan kriv, ko ginemo, ali le Mussolini.

Še najnovejši pojav.

Pravijo, da je nemški nacizem nevarnejši od ruskega komunizma. Bi pritrtil. Komunizem ima vsaj nekaj nekaj mednarodnega, prizna še razne narode, dasi bi jih zasužnjil, nemški nacizem pozna le nemško raso in nemško kri, vse drugo ne obstoja za to nadutost, in če obstaja, je nižje vrste, sposobno le, da sužnjuje.

Zdi se, da se je nekaj te nacijske mentalitete pokazalo pri obisku nemških žurnalistov v Jugoslaviji. V poročilih nemških rajhovskih listov je nekaj o Hrvatih in Srbih, Slovencev pa ni, dasi so bili žurnalisti na Bledu in v Ljubljani. Kako to? Zdaj, ko sta Nemčija in Avstrija že no, in se je pridružila še Italija in priklonila Ogrska, no — vse Jugoslavije še niso požrli, ampak — Slovenci so že izginili, ker to slovensko majčkeno ozemlje je naš nemški — Kulturraum, je naše, ni slovensko, niti ne jugoslovansko, le nekaj Hrvatov je še ostalo in nekaj Srbov, pa bodo tudi ti prišli na vrsto.

Tako prav v zadnjih dneh. Sicer vidim malo nekega protesta, ampak ko smo kot pes in mačka, nimamo časa za takele — malenkosti, niti mi Slovenci, niti ne morda Jugoslovani, ker teh sploh ni, in so le Hrvati in Srbi tam doli, pa zopet še več ko pes in mačka, ker bi si najraje prej ko slej porezali vratove.

Čudni smo Slovenci, mala peščica, pa so čudni tudi tam bolj doli, ko preti nemški, laški, avstrijski in ogrski fašizem z golim suženjstvom prav po pravilih svoje narodnostne teorije: Nemci, Lah, zdaj nekako še Madžar — vsi drugi — služite nam, in Slovenci smo že izginili, drugi pridejo na vrsto, saj pri prepirih za kozjo brado nimajo časa, da bi mislili na samoobrambo, ohranitev lastnega narodnega obstanka, ali pa se kvečemu sklicujejo le na neke naravne pravice, dokler ne bo prepoznano.

ZAHVALA IZ STAREGA KRAJA

Rim, Italija

Trenutek pred mojim odhodom, meseca oktobra, sem se takorekoč mimogrede oglašil. Globoka hvaležnost me je silila, da sem se po sijajno uspeli slavnosti nove maše v farni cerkvi Matere božje v Waukeganu, Illinois, vsem, ki so sodelovali in prisostvovali, najtopleje zahvalil in jim izrekel popolno priznanje, kolikor so mi pač tedaj ob odhodu, dopuščale razmere. — Ker mi je pa ob dnevih dopusta primanjkovalo časa da bi bolj obširno pisal, sem si izbral to priliko, ki se mi zdi še zlasti primerna, zlasti ko se nam bližajo božični prazniki, da se pred temi prazniki še enkrat oglašim v naših priljubljenih katoliških časopisih.

Ko sem zadnje dni meseca avgusta nenadoma dospel v Waukegan-North Chicago, Ill. sem našel vso faro v največjem navdušenju. Pohvalno moram priznati delo vseh, ki se se tako pridno trudili z raznimi pripravami in deli z veliko požrtvovalnostjo tako v cerkvi, kot tudi za izvanredni banket, ki se je vršil v dvorani kljub temu, da je bilo zelo vroče, ste udeleženci prisostvovali in ne samo domači, ampak tudi od bližnjih in daljnih slovenskih naselbin. — Pred vsem hvala g. župniku M. J. Butala, ki je nosil posebno breme na svojih ramah, da je ta slavnost tako idealno uspela. Dalje hvala č. g. sorodniku Joseph Trobec in č. g. D. Wilbur, ki sta kot dijakon in subdijakon pomagala pri daritvi sv. maše; hvala č. g. B. Ambrožiču in č. g. W. Huepper, za slavnostne govore v cerkvi; hvala č. g. J. Plevniku, J. Plazniku, A. Schifferju, J. Chernetu, L. Korenu, J. Kuzmi, O. Ziegleru, A. Mayer-u, C. Monroe-u in M. Cepon-u. — Hvala staršem, bratom, sestram in vsem sorodnikom, dobitnikom in prijateljem. Hvala J. Kovačič-u in njegovim pevcem in pevkom, ki so tako ginljivo peli v cerkvi in nato v dvorani. Hvala vsem kuharicam ki so tako vestno in izvrstno pripravile kosilo; vsem zvonarjem, ki so tako krasno pritrkavali na zvonove v novem cerkvenem zvoniku; vsem č. šolskim sestram ki so se potrudile za okras oltarjev in s poukom šolskih otrok; hvala onim, ki so postavili kolono in zastave ter delali red. Nadalje se ponovno zahvaljujem vsem darovateljem, vsem družtvom in vsem, ki so me obsipali z darovi.

Bolj dostojno bi se morda zahvalil, če bi vsakega posebej imenoval, kajti v vaši

navdušenosti sem našel tisto pobožnost, tisto občudovanje, s katerim ste dokazali svojo globoko vernost in zvestobo Bogu ki vsakega razsvetljuje in vsakega vzpodbuja do višjih ciljev. Naj to prepričanje še nadalje odmeva v vaših srcih, naj to sonce obseva vsa vašo okolico.

Bližata se božič in novo leto. Hvaležnost mi narekuje, da vam vsem, kakor tudi cenjenim čitateljem tega lista, voščim blagoslovljene božične praznike in najsrečnejše novo leto. — Zdrave, srečne Vas ohrani večni Oče in Gospod! — Vseh naj Vas nadlog obrani in naj spremlja Vas povsod... — Naj Vas s srečo Bog obsuje, zdravje, mir vam podeli, — vse kar srce poželuje, naj vam da v obilnosti! — S pozdravom.

Rev. Mathew J. Setničar

OBLETNICE SE SPOMINJAJO

Girard, O.

Dolžnost me skoraj veže, da napišem nekaj vrstic našim rojakom ki so naročniki in ki radi prebirajo list Amerikanski Slovenec. — Ne bilo bi častno za nas, ako bi se ne spomnili ob prvi obletnici enega naših najbolj zaslužnih mož, velikega sina naše slovenske matere, katerega je k nam poslala domovina lansko leto, da je tukaj v tujini obiskal svoje rojake. Ta je nam nikdar pozabljeni vladika nadškof ljubljanski, dr. Gregorij Rožman. V resnici je on prinesel kot pravi apostolski misijonar blagoslov med naše slovenske izseljence. Dne 22. decembra bo poteklo eno leto, ko je naša naselbina imela čast pozdraviti omenjenega vladiko, ki je nas obiskal in zapustil med nami spominski biser do naše katoliške vzajemnosti in pa spomin na našo milo in prelepo rodno grudo. Kako so bila naša srca duhovno poživljena, se ne da popisati, kajti odmev božje besede iz ust blagega nadpastirja je odmeval v naših srcih nas spominjal zorne mladosti naše, ko smo isto božjo besedo poslušali nekoč pred leti v stari domovini. S solzami v očeh smo gledali na tega poslanca iz domovine ves čas, ko se je nahajal med nami in se oprijemali njegovih besed, ki so bile prava ljubezen do Boga in do svojega naroda. Kateri Slovenec bi zatajil da je Slovenec, ko sliši v tujini to božjo besedo v istem jeziku, kot jo je slišal ko je komaj zagledal luč tega sveta. Saj nas je dobra verna slovenska mati takoj ob rojstvu izročila v varstvo božje. Zato smo ponosni na spomin naše rodne verne matere z odprtimi

rokami in odprtimi srci sprejeli našega vladiko pred enim letom, kot pravega duhovnega očeta, ki je prinesel med nas zopet ono mladostno gorečnost do naše vere in pa ljubezen do rojstne grude. Zato sedaj, ob spominu na prvo obletnico, pošiljam iz naše nove domovine prevzvišenemu nadškofu dr. Gregoriju Rožmanu vesele božične pozdrave, želječ tudi srečnega in uspeha ter blagoslova božjega polno novo leto; s prošnjo, da bi se prevzvišeni vladika tudi nas spomnil te praznike in nam poslal svoj blagoslov, kajti težko bomo pogrešali tistih očetovskih besed ki smo jih čuli na božični dan iz njegovih ust potom radio postaje. Mi se Vas bomo prevzvišeni spominjali, četudi ne bomo slišali vaše besede, četudi ne bomo slišali tistih ljubkih glasov naših zvonov, kateri so nas tako navdušeno lepo v nebeški melodiji vabili v hram božji tam daleč za sinjim morjem. — Zato tudi moji dragi bratje in sestere tukaj in tam v rojstni domovini, sprejmite moje voščilo za božične praznike in mojo željo, da vam Bog nakloni zdravja in sreče v prihodnjem letu. — Pozdravljeni.

John Dolcic

NEKOLIKO SPOMINOV IZ PRETEKLIH DNI

Pueblo, Colo.

Ker je danes ravno šestega decembra, praznik sv. Miklavža, mi uhajajo spomini na naša otroška leta, kako smo se veselili Miklavža, ko smo bili še v stari domovini. One dni smo se vsi pomenkovali, kaj bo Miklavž prinesel enemu ali drugemu. Skušali smo se, kdo bo lepše molil, ker ta je navadno tudi več dobil kot oni, ki je znal le slabo moliti. Ko se je bližal praznik sv. Miklavža, ta dan je bil v Žužemberku semenj, smo naročali očetu in materi, da naj povejo Miklavžu, kaj naj nam prinese. Vsakovrstne reči smo se domišljali, dobili seveda vsega tega nismo, pač pa nekaj suhih hrušk, orehov, kako jabolko in pa tiste rjave "punčke" z lecta, ki so bile štiri za krajcar in še tisti veliki "krajcar", ki je tedaj veljal štiri krajcarje, o katerem so rekli, da ni nič vreden in se je dobilo zanj komaj pakelc tobaka. Mi otroci smo pa bili teh darov veseli in smo govorili, kako je Miklavž dober in pa kako daleč pride in kako hitro vse opravi, saj je bil zdaj pri nas, naenkrat pri sosedovih. Spominjam se, kako smo otroci poklekneli okoli peči in prav na glas molili, da nas bo Miklavž bolj slišal. Jaz sem se celo spravila na zapeček in tam molila ter gledala skozi okno, kedaj bo Miklavž začel polniti tiste ribniške skledce, katere smo mu nastavili otroci na okno. Pa sem videla, kako se je prikazala velika roka, ki je dala v mojo skledo nekaj belega. Te-

• DOGODKI •

med Slovenci po Ameriki

Veseli slučaji

Chicago, Ill. — Rojenice so se te dni sprehajale po 22nd Place. Najprej so se oglašile pri družini Andrej Zumer na 22nd Place in pustile zalo hčerko. — Nato so prišle k družini Banič, tudi na 22nd Place in tudi njim podarile ljubko deklico. — Od tam so krenile k družini Stanley Kozjek na Lincoln St. in jih presenetile s sinkom. — Zopet so se povrile na 22nd Place in sicer k zakoncu Gabrijele Puhek in jima podarile lušno deklico. — Naše castitke.

Bolniki v Clevelandu

Cleveland, O. — V bolnišnici je bila odpeljana Mrs. Mary Čoš z Lakeside Ave. — Operacija je srečno prestala in je za enkrat izven nevarnosti Julia Debevč z Glass Ave. — V Huron bolnišnici je bila odpeljana Mrs. Katarina Malovich.

Poroka

Sheboygan, Wis. — V soboto pred prvo adventno nedeljo sta bila v slovenski cerkvi sv. Cirila in Metoda poročena Miss Mary Ann Kaker, hčerka Mr. in Mrs. Frank Kaker, in Mr. Frank Zagožen, sin poznane rojakinje Mrs. Therese Zagožen. Svatba, pri kateri je bilo nad 300 gostov, se je vršila v Standard dvorani, katero lastuje Mrs. Therese Zagožen. — Mlademu paru veliko sreče v novem stanu.

Smrtna nesreča

Burgtownton, Pa. — Dne 2. decembra je bil ubit pri delu

v premogovniku rojak John Čuder, rojen pred 56 leti v Trenti pri Kanalu na Primorskem. Do nesreče je prišlo, da se je nanj usula v premogovniku večja plast kamenja in ga na mestu ubila.

Na operacijo

Chicago, Ill. — V bolnišnici sv. Antona se je morala te dni podati 19 letna slovenska deklica gđc. Dora Fabjan z 1941 W. 22nd Place. Na operacijo je morala radi vnetja slepiča. Želimo ji skorajšnje okrevanja.

Nesreča pod zemljo

Midway, Pa. — Pri delu v premogovniku se je precej nevarno pobil rojak Anton Potočnik, kateri je bil odpeljan v Mercy bolnico v Pittsburgh.

Smrt kosi

— V Jolietu, Ill., je umrla Rozi Horvat, Kostelec, rojena Kocjančič, v starosti 52 let. Pogreb njen je bil v torek 1. dec. ob 9 uri na pokopališču sv. Jožefa. Zapušča žalostnega moža Franka Horvat in brata Antona Kocjančiča ter več odrastlih otrok — Istotam je umrl rojak Louis Horvat, na 1131 N. Broadway in sicer dne 4. decembra. Zapušča žalostno soprogo, enega sina, tri hčere, ki so že poročene, 30 vnukov in dva pravnuka. Pokop se je vršil v ponedeljek 7. dec. pod vodstvom pogrebnišča Težaka iz cerkve sv. Jožefa na slovensko pokopališče sv. Jožefa.

— V Clevelandu, O., je umrl mnogim poznani John Ferluga, v starosti 54 let. Rojen je bil v Trstu in je živel v Ameriki 22 let. Tukaj zapuščala tri hčere in več sorodnikov, v starem kraju pa tri brate in štiri sestere.

ga sem bila tako vesela, da nisem mogla več moliti. Veste kaj sem dobila? Kepo snega in en koren. Vsed tega sem se bridko jokala. Mati so mi pa rekli da sem to dobila zato, ker nisem prav molila. Spominjam se tudi zgodbe kaplana Jože Žagar, ki je takale: Enkrat je stopal po poti neki deček, ki je bridko jokal. Srečal ga je mladenič, kateri ga je vprašal zakaj joka in deček mu je odgovoril da zato, ker je izgubil očeta in mater in sedaj ju išče. Mladenič je dal temu dečku neko kroglo ter mu naročil naj je zatrklja in kjer se bo krogla ustavila, tam sta njegov oče in mati. Deček je to storil in krogla se je ustavila pred vicami. Tedaj je deček pokleknil tam na neko koso in je toliko časa klečal na njej, da je kosa ozelenela ter obradila tri jabolka; in ta deček je sv. Miklavž, katerega se otroci še danes vesele tudi v tej naši novi domovini, samo premalo ga častimo in imamo njegovo podobno tudi v naši cerkvi Marije Pomagaj.

Že je poteklo mesec dni od slovesnosti zlate maše, katero so obhajali naš zlatomašnik Rev. Ciril Zupan, pa se še spominjam lepih in ganljivih prizorov. Tako je bil jako ganjato, ker nisem prav molila. Ljiv prizor, ko je mala deklica, pripravljena kot nevesta, spremljana od dveh tovarišev, (otroci iz prvega šolskega razreda,) podala zlatomašniku zlato krono, katero so si v teku svojega petdesetletnega delovanja kot duhovni pastir zaslužili. To se ne da popisati, kolik vtis je to napravilo na vse navzoče in nam bo ta prizor ostal v trajnem spominu. — Poleg slovesnosti zlate maše smo obhajali tudi prelepo pobožnost štiridesetnega češčenja presv. Rešnjega Telesa, pri kateri nam je jako lepo in vzpodbudno govoril clevelandski srebrnomašnik Father Oman. Prvi govor je bil o zlatomašniku, kako težak je duhovski stan; drugi je bil o Kristusu, ki je naš Kralj — mnoga kraljestva so že propadla in propadajo, božje kraljestvo nikoli ne bo propadlo; tretja pridiga je bila (Dalje na 3. str.)

"TARZANOVA DVOJNIKA"

(14)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

"Seveda sem tekkel in še kako tekkel, da sem sploh mogel tebe dohiteti," je zbadljivo povedal nazaj Dick. — Tako sta fanta govorila in se pričakala med seboj, ko sta po hudem begu že bolj počasi stopala med gosto zaraščeni južnimi rastlinami, ki so pa sedaj naenkrat izgubili za nju vso zanimivost.

"Jaz se ne bojim nobenega starega leva," povzame zopet besedo Doc. "Vse kar napraviš ko ga zagledaš, glej za naravnost v oči in —" "In kaj?" vpraša Dick. "In lev bo stisnil svoj rep med zadnje noge ter bo zbežal." "Pa tudi velik razpet dežnik, bi bil dobro stransilo," nekako porogljivo reče Dick.

Doc je že imel pripravljeno besedo da jo izreče in tovarišu vrže nazaj, pa je nenadoma opazil ob strani veliko skalo, katero poprej, ko sta šla od vlača, nista opazila. Fantonina ni kazalo drugega, nego da sta se vrnila nazaj, odkoder sta prišla, ne vedo, da gresta ravno nasproti velikemu levu Numa.

Nista se prehodila sto jardov, ko sta v svoj največji strah zapazila nedaleč pred seboj velikega leva. Kar oledenela in trda sta postala od strahu in na mestu obstala. Obstal je pa tudi lev in ju začudeno gledal. Naenkrat je odprl svoje strašno žrelo in silno zarjovel ter ju ubral proti njima.

KLASJE IN PABERKI z evangelijske njive

P. Aleksander Urankar.

3. NEDELJA V DECEMBRU

Za Jeruzalem je moral biti Janez Krstnik prava senzacija. Jeruzalem — pa naš svet, dva iste 'glihe'. Farizeji in drugi mogoče, njaki so jo vladali, kakor vladajo danes farizejski izkoriščevalci svet. Korupcija je vladala, laž in svetohlinstvo, na drugi strani je pa narod prevevalo hrepeneje: pošlji nam nebo Odrašenika. Prav kakor danes. Lahko si torej predstavljamo podobo današnjega evangelija: Uzaljeni ponos in laž in hinavščina stopi pred gromovnika resnice, predhodnika Jezusovega in ga vpraša: Pa kdo si ti, kdo ti daje oblast kršćevati, kdo ti daje oblast govoriti božjo besedo, kdo ti da oblast bičati sedanje razmere in nagovarjati ljudi k spreobrnjenju?

Ni bilo čudno vprašanje farizejev, čutili so pač, da se majejo tla njihovega brezbožstva, slutili so konec svojemu vplivu in svojemu gospodstvu: odtod bojazljivo a obenem izzivalno vprašanje, ni bilo nič čudno. Kakor pa vprašanje ni bilo čudno, tudi Janezov odgovor ni bil čuden. Skromni in ponižni odgovor odkritega značaja, odgovor moža, ki se je zavedal svojega poslanstva. Da, z njim je bil Gospod, njegova volja je bila v njem, pravega je zadel, ko je njega izbral za pripravljavca božje besede.

Kdo si ti, kako nevarno vprašanje, če ga zastaviš komu drugemu, kako blagodejno pa, če se be samega vprašaš z njim. Žal, da je vedno narobe zastavljeno pri nas.

Kdo si ti, kdo je ta. Kaj ga ne poznaš Janeza? Na boben je prišel v starem kraju, zapravil je grunt, v Ameriki pa se postavlja, kakor da je svet njegov. Kaj ga ne poznaš Mihca, sedel je že v kajhi, sedaj je že vse pozabil, pa nisem pozabil jaz. Kdo je ta? Kaj ga ne poznaš? To je tisti človek, ki je že tolikom vse mošnje raztrgal. Grabež, da mu ga para ni. In ta in ta in ta. Lakomneži, lumpi, falotje, barabe, hinavci. Sama lepa spričevala. Kadar je pa treba dati pojasnila o samem sebi — o, takrat se pa začno litanije. Pri soldatih sem bil feldebel, tri zvezde sem nosil na zlato obšitem ovratniku, v

tež in tej fabriki sem forman, toliko in toliko sem jih imel pod komando, meni depresija nič ne škodi, štejem pod palec, poštem kristijan sem, dajem desetino od vsega, kar imam, cerkvi, samo v letno poročilo pogledj. Postim se tudi in gorje, če se mi kdo upa na pot. Tako ga bom zmlatil... Samo to roko pogledj, dvakrat je širja ko tvoja, pokrije ti tvoj obraz. O moji otroci to so šele "kerlici", in tako dalje in tako dalje. To je samo poglavje iz knjige hvalnic, ki smo si jih sebi napisali in jih še dan za dnem pišemo.

Misli si Janeza Krstnika, da bi bil tvoje sorte. Pridejo farizeji in ga vprašajo: Le kdo si ti. Pa bi začel naštevati: Sin sem duhovnika, ki ima zlato mitro na glavi, Bog me je izbral, ker sem boljši kot vi, da vam kosti in srca rahlamj. Denarja bi lahko imel kot toče, vam bom že še pokazal. Prav tako bi bil govoril, če bi bil naše sorte. Pa ni bil, zato je ponižno odklonil čast prerokov, sklonil se v priznanje: samo hlapec sem pa še te pravice nimam, da bi Kristusu čevljev odvezel.

Kolikim izmed nas bi lahko ta svetli značaj priklical rdečico sramu v obraz. Kolikokrat sem le potvora božja, pa se nosim kakor puran ali petelin. Poje, poje, pa se še zaveda ne, da stoji le na gnoju in je njegovo kraljestvo umazano dvoiriše, morda se že mesarjev nož brusil, da ga pošlje v peč. Tako je s človekom — bahačem. Poje svojo bahačevostjo, pa se ne zaveda, da si drugi vijejo nos od neprijetnega duha njegovih napak in grehov.

Homo vidit in facie, Deus autem in corde. Latinska rečenica. Po naše: Človek vidi v obraz, Bog pa v dušo. Koncem koncev šteje le to, kar vidi Bog. Obraz je lahko ves napihnen od navidezne čednosti in plemenitosti, srce pa gnilo, kakor pomija na eliji. Skrbimo torej, da ne bomo samo navidez pošteni in značajni, temveč v resnici. Ni je grše stvari od svetohlinstva. Pa četudi mi je Bog to ali ono dobroto dal, kje sem morebiti še za drugimi, kako daleč sem za velikim Krstnikom Janezom.

IZ DEŽELE SUŽENJSTVA IN TRPLJENJA

Italijanska kmetijska zadruga za Julijsko Krajino

Pred pičlimi enajst leti se je v Trstu poleg in kljub drugim združnim organizacijam, ki so imele že desetletja trajajočo tradicijo in ki so uživale kar neomejeno zaupanje kmečkega prebivalstva na Krasu ter sploh po vsej deželi, ustanovila posebna združna organizacija "Cooperativa Agraria Giuliana." Osnovala se je po intencijah kmetijskega ministrstva in je sploh ves čas, odkar so jo ustanovili, delovala zvesto po političnih in gospodarskih smernicah fašističnega režima. Zaradi tega je uživala pri prefektih v Trstu, Gorici in Pulju ter pri ostalih oblasteh tudi vsa moralno in materialno pomoč. Razumljivo je tedaj, da se je mogla v svojem prvem desetletju razviti in svoje delovanje razširiti preko tržaško okolice tudi na vso Goriško in Istro.

Meseca novembra je imela v Trstu svoj občini zbor. Ravnatelj zadruga je poročal, da si je vodstvo po lanskim žetvi predvsem prizadevalo, da zbere čim večje množine

kmečkih pridelkov po deželi, zlasti pa žita, da bi se jim skupno prodajo dvignilo cene. Zadruga se hvali, da je v primerjavi z drugimi takimi organizacijami v pretekli poslovni dobi nabrala sorazmerno največ žita za skupno prodajo. Od lanske letine je zbrala 28.000 stotov žita, ki ga je večinoma prodala v južni Italiji. Kmetovalcem v tržaški pokrajini je plačevala za stot žita po 109, v goriški pa po 108 lir. Po letošnji žetvi je zbrala že skoraj 35.000 stotov žita.

V Dornbergu je lani ustanovila združno klet, ki je jeseni prevzela od Vipavcev 1900 hl vina. V tomajsko klet so kraški vinogradniki pripeljali 258 hl terana. V Krmimnu pa je zadruga od Bričev kupila 5476 stotov grozdja. Na Goriškem je nakupovala tudi sviloprejkine kokone in je dala svilorejcem zanje milijon lir predujma. V Istri je zadnji jesen kupila tudi 390 stotov češnje.

Kdor oglašuje — ta napreduje.

NE NEHA GOVORITI

Štiri leta stari Emmie Wilson, ki je bil pripeljan v neko bolnico v Memphis, Tenn., trpeč na nenavadni bolezi ni, da je namreč neprestano govoril in je mogel najti nekoliko počitka le, ka dar so mu dali uspalvalno sredstvo.

Trst — kolonijalna baza za Abesinijo

Že takoj ob zaključku delne okupacije Abesinije je bil Trst proglašen za italijansko kolonijalno bazo in zaupane so mu bile izrecno tako imenovane imperialne gospodarske, trgovske in transportne funkcije. Dejansko so se tržaški listi že ponovno sklicevali na to novo rešitev starega tržaškega problema. Tržaška luka naj bi postala izhodišče vsega trgovskega prometa med italijanskimi kolonijami in gornjo polovico Italije. Listi so se zaradi tega celo že sprli z nekimi drugimi italijanskimi časopisi, ki so samo poskušali prisoditi Benetkam odnosno nekim drugim italijanskim lukam podobne naloge.

V Trstu so šli takoj na delo in v zadnjih mesecih so preuredili veliki silos na trgu Libertata v zbirališče vseh kolonistov, ki se bodo pričeli sedaj kar v masah seliti s puško in krampom v rokah v zasledeno Abesinijo. Stvar so dobro organizirali. Izseljeniški center ima svoje spalnice, jedilnice, zabavišča in celo svoj posebni sanitejski in higijenski oddelek. Izseljenci se organizirajo prav po vojaško, tako da dobe celo svoje posebne kolonijalne uniforme, da se že tu porazdelijo v manjše in večje oddelke ter na to naglo odpravijo čez morje v nove, neznanne kraje, kjer se jim vse kakor ne bo treba — kakor včasih — šele ozirati za delom in kruhom. Taka masna organizacija kolonistov pa ima tudi svojo slabo stran, ker se morajo poedinci povsem podvreči vojaški disciplini in se odreči svoji privatni inicijativi in sreči.

V Trstu so se pričeli zbirati prvi tisoči odhajajočih kolonistov iz Julijske krajine in bližnje beneške dežele. Samc iz Istre jih je prišlo pred dnevi 500, iz pokrajine Roviga pa celo 1000. Tržaški center, ki je v njem prostora za 2000 ljudi, se je zaenkrat dobro izkazal. V njem se je zadnjem tednu zbralo okrog 4000 ljudi, ki so se deloma tudi že odpravili na daljno pot.

Tržaški gospodarski krogi so bili pa iznenadeni, ko so bili delavci odposlani iz Trsta — z vlakom najprej v Neapelj, odkoder bodo šele s parniki nadaljevali svojo pot čez morje. Tržaške paroplovne družbe, ki so morale velik del svojega brodogoja dati na razpolago vojaškimi oblastem za ča-

sa abesinske vojne, se čutijo sedaj prizadete, ko se jim niti spričo njihovih tedanjih zaslug ne prizna pravica, da bi vsaj pri transportu kolonistov, v Vzhodno Afriko nekaj za služile. Tržaški krogi se bodo morali pač še bolj zavzeti za to, da bodo Trstu vendarle očuvane njegove imperialne gospodarske funkcije.

Spremembe v goriški nadškofiji

Te dni je bila uprava nadškofije na novo razdeljena v štiri sekcije, in sicer za cerkvene obrede in svetišča, za zadeve vernikov, za upravne zadeve in sodstvo. Za voditelja drugega in četrtega sta bila imenovana msgr. Kren in Toroš. Te dni je bilo ustanovljenih tudi več novih župnij: v Avčah pri Kanalu, v Krombergu na Sedlu, pri Sv. Duhu na Banjščici, v Gaberju na Vipavskem, v Stanjelu, Livku, Libušnjem, Lokavcu in Kalu pri Kanalu.

Končno je bila cela vrsta duhovnikov imenovanih za dekane, župnike odnosno župne upravitelje. Med drugimi so bili imenovani za dekana Josip Godnič v Dornbergu ter Valentin Pipan v Renčah, za kurata na Banjščici Alfanz Zaverl, za župnika van Delpin v Dolu-Otlici in France Andrejšček na Sedlu, za župnega upravitelja pa Viktor Stanič v Devinu, Štefan Tonkli v Grahovem, Josip Šejbal pri Sv. Ožboldu, Artur Zaletel na Vojsčici ter Filip Kavčič v Desklah.

Aretacije

O vedno pogostejših aretacijah zaradi ilegalnega bega čez mejo smo poročali že zadnjič. V poslednjih dneh je bilo aretiranih spet nekaj ljudi. Tako so karabinjerji v Čerknem prijeli 49 letnega delavca Andreja Piriča, ki ga je bilo goriško sodišče zaradi bega čez mejo že pred nekaj meseci obsodilo na podrgni mesec zapora in 2600 lir denarne globe. Naravnost tragična pa je usoda 38 letnega Antona Korena iz Kobarida. Koren se je pred leti odpravil čez mejo. Vendar izven svoje ožje domovine ni našel pravega dela in zaslužka. V svojem obupu si je zaželel domov in italijanski konzul mu je dejansko izstavil propustnico. Koren je bil prepričan, da ga bo ta dokument obvaroval vseh hujših posledic njegovega ilegalnega bega čez mejo. Čim pa se je

pretekli torek pripeljal v Podbrdo so ga prijeli in odvedli v zapore ter bo imelo z njim opravka bržkone v kratkem še goriško sodišče. V Podbrdu je bil iz enakih razlogov aretiran tudi 55 letni Josip Erzelj iz Šmartnega pri Kojskem. Končno so te dni prijeli še 29 letnega Stjepana Stipiča iz Dornega Kraljevca, ki je prišel brez potnega lista čez mejo iskat dela v Italijo.

KRATKE NOVICE

V bližini Anhovega se je pripetila smrtna nesreča. 51 letni delavec Martin Mrak je bil zaposlen pri silosu za cement, pri katerem je po neopredvidnosti potegnil za ročico tako, da je odprl izlivek silosa in se je nanj naenkrat sesulo več ton cementsa, pod katerim se je zadušil.

Za 5 dni je moral zapreti trgovino Josip Cej iz Šmihela pri Senožečah, ker se ni držal določenih cen.

Radi bega čez mejo je bil obsojen pred goriškim sodiščem 25 letni Nardin Josip iz Vrtojbe na 6 mesecev aresta in 4500 lir denarne kazni.

3 leta zapora in 2100 lir denarne kazni je dobil Zgubini Celestin, star 32 let iz Jamelj, kjer je hotel okrašt Lavrenčiča N. iz Doberdoba, a je bil

pravočasno odkrit. Pred sodniškim se je zagovarjal, češ da je pomotoma prišel v Lavrenčičevo hišo, mislil pa je, da je pri Pepetu...

Aretiran je bil 30 letni Leopold Štamcar iz Komna, ker se je upiral lovskemu čuvaru Andreju Zegi.

Antonu Žvoklju iz Manč, očetu padlega sina v Abesiniji, je poslal tajnik fašistične stranke 600 lir kot posebno nagrado.

Karabinjerji iz Čerknega so aretirali 18 letno Antonijo Štraus iz Drola zaradi večkratnega tihotapstva.

Težko se je ponesrečil 27 letni Venceslav Pavlin pri solkanskih vapnicah. V kamekolomu, kjer je delal, ga je rušeče se kamenje tako stisnilo, da je dobil poškodbe na hrbtenici. Njegovo stanje je zelo nevarno.

Vojaško sodišče v Trstu (tribunale territoriale) je obsodilo na 20.000 lir denarne kazni in na 2 leti in 1 mesec zapora 25 letnega Štefana Černeta, iz Gorice, ker je zbežal v Jugoslavijo in se s tem izognil abesinski vojni. Vpoklican je bil 23. sept. 1935.

TO IN ONO IZ DOMOVINE

Obsojeni

Pred mariborskim senatom sta se zagovarjala 23 letni brezposelni delavec Franc Legat, 22 letni brezposelni rudar Anton Sprajc ter 21 letni tkalec Martin Remih, ki so že meseca avgusta v Ptujju podrli na tla stražnika Pestotnika in mu prizadejali razne poškodbe. Obsojeni so bili Legat na 16 mesecev, Sprajc na 13, Remih pa na tri mesece robije.

Starine odkopavajo

V Račah pri Mariboru nadaljujejo z izkopavanjem rimskih spomenikov. Prišli so zopet do prav zanimivih odkritij iz dobe starih Rimljanov, ki so nekdanj živeli v teh krajih.

Smrtne kazni je presil

Pred petrinjskim okrožnim sodiščem se je zagovarjal kmet Djuro Meničanin iz Rujevca, ki je pred petimi leti med prepričom ubil svojega soseda in pred kratkim ubil tudi svojo ženo. Obsodba se je glasila na dosmrtno ječo. Djuro je pa prosil sodnike da ga obsodijo na smrt.

Odlikovani

Predsednik čehoslovaške republike je odklical z redom Belega leva III. stopinje, pre-

lata dr. Franca Grivca, univerzitetnega profesorja v Ljubljani. Z redom Belega leva IV. stopinje so odlikovani Božidar Borko, pisatelj, dr. Alojzij Visenjak, odvetnik, dr. Simon Dolar, direktor gimnazije v Kranju in dr. Anton Dolar, profesor v Mariboru.

Draga knjiga

Med raznimi dragocenostmi, ki jih hrani sarajevski muzej, se nahaja tudi znamenita židovska verska knjiga pod imenom "sarajevska Hagada," katero je sarajevski muzej kupil že leta 1894 od neke španske židovske rodovine. Neki prvak je sedaj cenil knjigo, da je vredna nad tri milijone dinarjev.

Padel je

Dvaintridesetletni drvár Josip Cigala iz Solčave pri Celju je bil zaposlen v gozdu, kjer je padel in si nevarno poškodoval hrbtenico.

Otrok — živa bakla

Pri Sv. Primožu na Pohorju se je 5 letna hčerka najemnika Matevža Patnika grela ob odprtem ognjišču. Pri tem se ji je vnela obleka in dekle je dobilo strašne opekline, da so jo morali odpeljati v bolnico, kjer se bori s smrtjo.

BOŽIČNA DARILA

Vašim domačim v stari kraj bodo dostavljena točno in hitro. Mi pošiljam denarne pošiljkatve v vse dele sveta. Pošljite vašim lomačim in stari kraj božično darilo potom nas, ki b dostavljeno točno, hitro in brez vsakega odbitka. Cene valuti so podvržene spremembam borznih cen. Včeraj so bile naše cene:

Dinarji:	Za \$ 2.55.....100 Din	Za \$ 5.00 pošljite.....\$ 5.75
	Za \$ 5.00.....200 Din	Za \$ 10.00 pošljite.....\$ 10.85
	Za \$ 7.20.....300 Din	Za \$ 15.00 pošljite.....\$ 16.00
	Za \$ 9.50.....400 Din	Za \$ 25.00 pošljite.....\$ 26.10
	Za \$ 11.70.....500 Din	Za \$ 40.00 pošljite.....\$ 41.25
	Za \$ 23.00.....1000 Din	Za \$ 50.00 pošljite.....\$ 51.50

Lire: Za \$3.50.....50 lir Za \$6.40.....100 lir Za \$29.00.....500 lir

Vsa pisma in pošiljkatve naslovite na:

JOHN JERICHI
(V pisarni Amer. Slovenca)
1849 West Cermak Road, Chicago, Illinois

IZ SLOV. NASELBIN

(Nadaljevanje z 2. strani.)
tudi globoko zamišljena, zakaj je Jezus pričujoč v presv. Zakramentu. Četrto pridigo so pa imeli Father Peter Zupan, brat našega jubilanta zlatomašnika, v kateri so govorili o sv. obhajilu, kedaj lahko gremo k sv obhajilu in koliko je sv. obhajilo vredno za našo dušo, če ga pogosto sprejemamo. Veliko lepega is vzpodbudnega smo slišali in to naj si ohranimo v spominu do prihodnjega leta ter po teh naukih živimo.

Bolnike imamo pri nas tudi. Tako je bolan Frank Perko in se nahaja v Kervin bolnišnici. Enkrat je bil nekoliko preveč vzdignil in moral je na operacijo, katero je srečno prestal. Na operaciji je bila tudi Mrs. Prijatelj in sicer v St. Mary bolnišnici. Povrnila se je domov in zdravje se ji počasi boljša. V St. Mary bolnišnici se nahaja Mrs. Anzick, ki je bila tudi operirana. Je namreč precej nevarno bolna. — Vsem našim bolnikom želimo skorajšnjega zdravlja.

Mrs. Fricel in sinovi so se srečno povrnili z daljnega potovanja. Mrs. Fricel se je razrazila, da je zelo zadovoljna s potovanjem. Povedala je, da so videli veliko novega in lepega. Bilj so v Kanadi, Floridi in tudi v Californiji. Pohvalila je tudi svoje sinove, da so jako dobri, ki ljubijo svojo mater. — Cast takim sinovom.

Tudi poroke smo imeli v preteklem času. Tako je peljal pred oltar Stanley Messer nevesto Elsi Boje, kjer sta si obljubila zvestobo do smrti. Drugi par je T. Spojis in Den Badovinac, tretji Albert Godec in Lina Potter, četrti John Novak in Stella Frkol, peti Joe Smit in Margaret Strah, šesti Rudolph Mohorčič in Štefanija Fatur, sedmi Joe Cesar in Roze Perko. — To so naši puebelski ženini in neveste, katerim želimo da bi bili zvesti Bogu in da bi bili deležni njegovega blagoslova ter da bi življali vesele dni svojega življenja. — Vsem bralcem in bralkam, naročnikom in naročnicam vesele božične praznike in srečno novo leto.

Johana Starcer

VELIK BLAZNIKOV PRATIK

ZA LETO 1937
JE TUKAJ!

Kakor vsako leto, je tudi letos prav zanimiva. Krasijo jo lepe številne slike in druge zanimivosti. Naročite jo takoj dokler zaloga ne poide, da ne bote prepozni. Stane s poštnino vred

25 centov

Naroča se od:
Knjigarna
AMER. SLOVENEK
1849 W. Cermak Rd.
Chicago, Ill.

23 LET IZKUŠNJE
Pregleduje oči in predpisuje očala
DR. JOHN J. SMETANA
OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure vsak dan od 9. zjutraj do 8.30 zvečer.

Peter Pavel Glavar

LANŠPREŠKI GOSPOD.

Zgodbovinska povest
—
spisal
DR. IVAN PREGELJ.

"Obtoži se in se ne boj," je dejal tedaj župnik, ki si je po svoje tolmačil molk spovedi čakajočega, "obtoži se, in če so tvoji grehi kakor škrlat, gospod Jezus me je sem posadil, da ti jih izbrišem."

Peter Pavel se je z vso voljo svoje duše in s krčevito željo, da hoče biti dober in popoln, prekrizal in začel moliti:

"Confiteor Deo omnipotenti . . ." Trkal se je na prsa. Spovednik je vzdihnil. Peter Pavel pa se je začel obdolževati svojih slabosti in bridkosti. Ko je pa utihnil, je posluhnil.

"Ali si povedal vse, moj sin?" je prašal spovednik.

"Vse, duhovni oče."

Oni pa je še dvomil in rekel: "Ne boj se. Slep sem in ne poznam te. Ali te res nič več ne teži?"

"To je vse, gospod duhovni oče," je ponovil Peter Pavel, "vse, česar se spominim."

"Kaj si duhovnik?" je prašal spovednik. "Še nisem," je odvrnil Peter Pavel.

Tedaj se je spovednik oddahnil in je začel učiti: "Le kdor hoče biti popoln, je dober. Popolnost pa je samo ena, je samo v Bogu, ki ga ljubi iz vse svoje duše, ki ga išči z vsem svojim življenjem. Vadi se potrpljenja v Bogu. Glej, Jakob je sedem let služil za Rahelo in še sedem." Potem je spovednik naložil spovedancu pokoro in ga odvezal.

Spovednik in spovedanec sta stopila iz spovednice in tedaj se je sklonil Peter Pavel k roki svojega dobrotnika, mu jo poljubil in zašepetal: "Hvala Vam, gospod župnik!"

Sivi duhovnik je osupnil, stresel z glavo in dejal polglasno: "Peter Pavel, moj fant, kakšne šale so to?"

"Niso šale, stric," je dejal mladenič in vedel varno poslepega v zakristijo. Potem mu je stregel pri maši. Cerkevnik pa se je čudil, čemu stari gospod župnik ves čas pri molitvi požirajo solze . . .

Potem sta stopila iz cerkve in je dejal župnik:

"Zdaj pa povej, kaj je s teboj. In bliže stopi, da bom videl, ali si ali nisi."

"Sem," je dejal Peter Pavel, "a tisti res še nisem, ki bi že rad bil." In povedal je, kakor se mu je bilo zgodilo. Župnik pa je nemirno kimal in stresal z glavo in ponavljal:

"Moj ubogi fant, moj ubogi fant."

Od let upognjeno telo mu je vidno lezlo v še globlje gube in je bil ves iz sebe in je vzklikal:

"Predpisi! Seveda, predpisi morajo biti! Pa je le res, da so včasih le sitnosti. Ali so predpisi poklic? Pa naredi iz psa mačko po predpisih! Ali nimaš poklica, ali nisi vreden in ali ne vidiš? Zakaj nisi hoteli, da bi jim jaz to potrdil? S prisego bi jim potrdil. Pa hočejo tako. Predpisi! Kakor da ni bilo in ni še v navadi dispensio? Beštja!"

"V božjem imenu," je dejal Peter, "potrpej bom in čakal in če je treba kakor Jakob."

"Kakor Jakob," se je vznevoljil župnik, "tega ne govori. Če je bil komu, tebi ni bil prejšnji moj nauk, saj te nisem poznal. Tebi bom povedal po človeško in zdaj, in ves peklenski zbor naj se upre, če ti ne po-

morem, pa četudi sem star in slep. Da, jaz ti pridobim posvečenje in ti ga! Idi-va!"

Stari župnik je bil mahoma oživel in je šel lahko ob mladem v svoj dom. Tam se je zaprl s Petrom v sobo in dejal slovensko: "Tako bo in bo najbolje. Na pot poj-leš."

"Kam, gospod župnik?"

"V Senj!" je rekel župnik. "V Senj, k našemu cerkvenemu patronu —"

"H komendatorju?"

"H komendatorju. On ti bo lahko izposloval posvečenje." Utihnil je za trenotek, nato je dejal skoro jezno. "Saj je njegova dolžnost!"

"Gospod župnik, kako to?" se je začudil mladenič.

Župnik pa je začel govoriti srdito, tako da je Peter živo občutil, kako težko mu je bilo govoriti o stvari.

"Moj fant, ne zameri mi, če moram govoriti o stvareh, ki so zate žalostne. Ne misli, da se brigam za čenče svojih ljudi. Taki so, da morajo nekaj imeti, kar opravljajo. No pa saj zdaj je vse tisto govorjenje od nekdanj že minulo. Ljudje so pozabili. Če ne bodo kdaj nanovo pogreli vsega tistega, pa res ne vem. Kar ti bom jaz zdaj povedal, je gola resnica. Tvoji starši, naj si bodo že kdorkoli, prida niso bili. To naj te ne boli. Ti si pošten. Tvoja mati je bila nesrečna ženska. Zdaj je že umrla. Bolje je, da sploh ne poprašuješ po njej. Videl si jo sicer, ona sirota je bila, ki te je v Ljubljani pozdravila na tisti čudni način. Zdaj veš. Ko je bila mlada, je služila tu v Komendi pri gospodu komendatorju. Zato so bile pozneje čenče nastale zaradi tebe, nje in visokega gospoda. Meni pa ni dalo miru in sem iskal in izpraševal, a dognal sem le toliko, da si bajne sin nekega Jerneja Glavarja, ki pa je tudi že davno umrl."

"Kdo je bil?" je prašal bogoslovec.

"Malovreden človek," je odvrnil bridko župnik. "Umil je nasilne smrti, ubili so ga pri vinu nekje v Vodmatu."

"Moj Bog, moj Bog," je zastokal Peter Pavel.

"Moj fant," je dejal mehko župnik, "tako je pisano v ljubljanskih krstnih in mrtvaških bukvah. Kaj je resnica, to ve zdaj Bog. Resnica je namreč morda vse kaj drugega. In v tem slučaju tvoj oca ni bil Jernej Glavar. A kdo bo to dokazal? Ne. Nočem čenčati za svojimi ljudmi in za tistim nemarnim Bitencem, ki zdaj upravlja našo Komendo in ki tebe prav nič ne mara, dasi te komaj pozna. Lej, gospod komendator mi je pisal, naj mu navetujem zanesljivega oskrbnika. Storil bom to. Ti sam mu poneseš pismo. Ob enem ga poprošiš, naj ti izprosi milost v Rimu. Storil bo to. A videti te mora, iz obličja v obličje naj te vidi. Ne bom pravil zakaj, ker mi niso čenče mar, a vidi naj te le in potem bo, kar bo."

Ne da bi šel za neizgovorjeno skrivnostjo župnikovo, je rekel Peter: "Res je, gospod komendator je mogočen gospod. On bi mi mogel najlaže pomagati."

"Zato pa," se je oddahnil župnik; "poj-deš na pot in vse bo prav."

"Kod je najbližja pot v Senj?" je prašal bogoslovec.

PISANO POLJE

J. M. Trunk

Glasovi.

Velika truma jih je bilo, ko so čakali na stehi nekega hotela v Hollywoodu, da slišijo glas Hudinijev, kakor sta se dogovorila z ženo. Pa ni bilo glasu, nobenega znamenja. Račun brez krčmarja. Pač pa je slišala na Dunaju velika množica ljudi glas umorjenega kancelarja Dollfussa. No — ni bil morda glas iz groba, le pravi glas, posnet po gramofonu, ki je elektriziral te dunajske množice. Ko bi mogli slišati glasove takih, ki so odšli! Kajfa bi gmel, da je konec Krista, Nero, Julijan Odpadnik, Martin Luther, Voltaire, bi kričali, kakor so, da je katoliška cerkev mrtva, kakor kričijo danes Stalin, Hitler, Cardenas. Po stoletjih bi bil glas isti, vsi ti "glasniki" pa — lažniki. Le en glas je, ki ostane, kadar pride iz ust, in ostane po tisočletjih, glas, kakor je zagrmel francoski zagovornik Boga med svoje nasprotnike, glas: "Bog ne umrje."

Usoda??

Že Homer je zapisal nekaj o hudomušnosti te predre usode, ko je pri odhodu izpod Troje ostal največji junak, Ahil, v grobu, Terzit tista podrepna muha, pa se je veselo vračal na dom. Znani Al Capone je zahajal svoje dni na lepo posest, Palm Island na odhiti in toplo sonce. Zdaj vidi le železne droge kar je O.K., saj je sam kriv, lepi Palm Island pa je na bobnu te dni. Tudi Calleso so poslali per šub, in ta Calleso ima še več krasnih posestev v Mehiki, in Stalin ima vsaj eno posest za odhiti v Rusiji...ampak vsaj pri Calleso ni slišati ničesar o bobnu, pri Stalinu se to samo po sebi razume, saj ga ni nikogar nad Stalinom — saj ne — dozdaj. Se o usodi.

Srečo bi imel.

Zadnjič je nanesel pogovor na moža, ki je postal precej petičen. Nekdo je menil: "Srečo je imel." Mogoče. Danes je pod drnom.

Ravno danes bo govoril v Denverju — katoliški frančiškan, kakor pravi v tem slučaju "Prosveta", Luis Sarasola za demokrate v Madridu. Poznamo se. Kakor je dognal neki list v Winnepegu, je bil ta Sarasola res menda med 15 frančiškani v Madridu, ko je prišlo pred par meseci do odpora. "Demokrati" so se vrgli tudi na ta samostan in pomorili 14 frančiškanov, le Sarasola je ostal, ker se je vsaj idejno tem čednim "demokratom"

pridružil, in je zdaj tu v njih službi kot agitator. Poreče kdo: "Srečo je imel." Hm? Ni dvoma, da je 14 izmed njegovih tovarišev zdaj z mučeniško krono, tudi Sarasola je imel "chance," pa je imel menda "srečo." Jaz pravim: "Srečo bi bil lahko imel, pa je ni dosegel, ko bi bil lahko z drugimi postal mučenik." Drugi pa recite, kakor hočete.

RAZNO

PODALJŠANJE PRODAJNEGA DAVKA

Springfield, Ill. — Tekom prihodnjega tedna bo obema zbornicama državne zakonodaje stavljen nov predlog glede prodajnega davka. Ta predlog določa, da se veljavnost sedanjega triodstotnega davka podaljša samo do 1. maja, namesto do 1. julija, kakor je bilo sprva namenovano.

PRAVICE ZA ZAKONSKE MOŽE

Pariz, Francija. — Senatska zbornica je s posebnim zakonom pretekli terek upostavila pravice zakonskih mož. V posebnem amendentu k zakonu o pravih oženjenih ženski je senat namreč določil, da je soproga glava družine in da je žena dolžna živeti z njim. Mož ima tudi pravico, da izbira, kje naj družina živi.

Oglesi v Amerikanskem Slovincu imajo vedno uspeh

SLOV. LICENZIRAN ELEKTRIČAR

Prevzemam vsakovrstna dela in manjša električna dela. — Nabavljam in prodajam vse vrste električne "Fixtures" po zmerni ceni. **Kajar rabite popravila luči, ali drugih električnih predmetov, me samo pokličite na telefon: HAYMARKET 4065**

MILAN MEDEN

1823 W. Cermak Rd. CHICAGO, ILL.

VARČEVANJE JE ČEDNOST

Kampanja, ki jo vodi mlekarstva industrija potom časašpisne zadnje čase v svrhu varčevanja z mlečnimi steklenicami, je povzročila sodelovanje od strani čitateljev, kakor se razvidi iz poročil iz več virov, zlasti pa od strani mlekarjev. Tako piše neki razvazevalec mleka:

"Izvrstno sodelovanje vašega lista v pospeševanju programa za varčevanje z mlečnimi steklenicami, rodi lepe uspehe. Napravilo je moje delo bolj prijetno in brez dvoma bolj zadovoljivo za mlekarstvo industrijo, katere prihranki bodo šli nazaj v žep mlekarških odjemalcev."

Predno se je otvorila ta časopisna kampanja v vašem listu, sem moral iskati prazne mlečne steklenice mojeg delodajalca med smetmi in odpadki, in po večini so bile neosnažene ter so dostikrat smrdle po gasolinu. Zdaj pa najdem steklenice čiste kot kristal, srbno postavljene pred vrata ali na okno. To kaže, kako so gospodinje pripravljene sodelovati, s čimer znižajo stroške samim sebi, in lahkomiselni ljudje so se pričeli zavedati, da uporabljajo mlečne steklenice za kak drug namen kakor za tistega, za katerega so napravljene. Tako upam, da boše nadaljevali s to kampanjo, kar bo v korist mlečnim odjemalcem in bo mlekarjem v teh mrzlih dnevih olajšano njih delo."

Ker se more omenjena kampanja smatrati kot nekaka dolžnost napram javnosti, se more le pozdravljati gorje pisno. Ako gospodinje varčujejo z mlečnimi steklenicami, varčujejo pri tem tudi z denarjem, in ako jih ohranjajo čiste ter take vrnejo mlekarju, pripisajo svoje k zdravstvenemu stanju sosesčine, v kateri živijo. Pripomniti je, da s tem, ako gospodinje obvaruje mlečno steklenico pred uničenjem, prihrani en nikel, od katerega končno dobi tudi sama svoj delež.

V s a k e m u SLOVENCU in SLOVENKI

priporočamo, da si nabavi MR. IVANA ZUPANA Poezije

Iz življenja za življenje

Stanejo samo \$1.00

Mr. Ivan Zupan, urednik Glasila KSKJ, je priznan pesnik. Njegove pesmi so mehkega domačega sloga, iz katerih govori življenje slovenskega naseljenca v Ameriki. Pošljite naročilo za to knjigo na:

Knjigarna "AMER. SLOVENEK" 1849 W. Cermak Road, CHICAGO, ILL.

Želodčno zdravilo iskreno priporočeno

TRINER'S ELIXIR OF BITTER WINE

Ne bodite sužnji neprebavnosti

NAROČITE SI PROSTI VZOREC —
Triner's Bitter Wine Co.
544 S. Wells St., Chicago, Ill.
Pošljite mi brezplačni vzorec.
Ime

Društvo sv. Jožefa

ŠT. 169, K. S. K. J., CLEVELAND, (Collinwood) O.

Društvo zbiruje vsak tretji četrtek v mesecu v cerkveni dvorani ob 7:30. Ako še niste član tega največjega društva v Ameriki, se vas opozarja, da se takoj vpišete dokler niste še prestari. V društvo se sprejemajo moški in ženske v starosti od 16. do 55. leta. V mladinski oddelku pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Poleg izredno velikih podpor za najmanjše prispevke, goji društvo tudi razne vrste športa za mladiho.

Lawrence Leskovec, preds. Matt Kostelic, podpreds.
John Pezdirtz, tajnik, 15606 Holmes Ave.
John Omerza, blagajnik John Trček, boln. tajnik

CERKVENIM PEVSKIM ZBOROM IN DRUGIM

priporočamo, da si nabavijo novo zbirko lepih slovenskih cerkvenih pesmi, ki jih je založil te dni č. g. župnik Viktor Čadež. Ta zbirka cerkvenih pesmi nosi naslov:

"Po Mariji k Jezusu"

Vsak slovenski cerkveni pevski zbor si naj omisli to novo lepo in zanimivo zbirko. Razdeljena je: 2 božični pesmi; 2 obhajilni; 1 postna; 2 šmarnični in 2 splošni Marijini.

S poštino vred stane posamezna partitura **40c**

Kdor naroči ducat partitur skupaj, 20% popusta. Naročila pošljite s potrebnim zneskom na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec 1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois

TISKOVINE

vse vrste za društva, organizacije in posameznike izdeluje točno in lično naša tiskarna. — Prestavljamo iz slovenščine na angleško in obratno. Cene zmerne.

Tiskarna Amerikanski Slovenec

1849 WEST CERMAK ROAD, CHICAGO, ILLINOIS